

K

A

M

I

L

L

A

Ø

B

E

N

H

A

V

N

Så står vi her igen. Seks måneder senere. Den store Praktik Krydsord er på gaden endnu en gang. Jeg har brugt to dage på messer, en uge med Åbent Hus og svaret på kryds og tværsen har ikke ændret sig. Der er to K'er, som midt i journalistuddannelsens svar på Hunger Games, passer bedre sammen end noget andet.

Det er måske ikke det mest originale at genbruge sidste omgangs kryds og tværs, men den del må vi tage op med dem, som producerer den. Det eneste jeg ved, er, at selvom der kan ske meget på seks måneder, så har tiden ikke ændret min absolutte første prioritet.

København står fuldstændig lodret

Jeg ville ønske, at jeg havde uanede mængder af plads. For det er ikke uden overvejelse, at skriver den her ansøgning først. Der er en grund til, at jeg hørte Anne fortælle om P4 KBH to gange på messen. Der er en grund til, at jeg med det samme søgte mod P4 KBH ved åbent hus og skrev mig op til en forsamtale. Jeg skal i praktik på et ambitiøst distrikt, som spørger, hvordan jeg har det med at få ansvar, fordi det forventes, at jeg kan løfte det. Og som samtidigt har fanget, at jeg ikke kun tænker efter bogen, men i skæve og lidt utraditionelle baner. Der er ikke den mindste tvivl at spore. Jeg skal lave radio til distriktet med den nok største diversitet blandt de 900.000 lyttere. Fra den fattigste kommune til den rigeste. Det er dét radiolandskab, jeg skal udvikle mig og vokse i.

Kamilla kæmper for at stå vandet

Man kan gøre to ting, hvis man ikke lander en praktikplads første gang. Man kan se det som det vildeste nederlag, ligge sig i fosterstilling på toiletgulvet for at græde. Eller man kan rejse sig op, glo på den første mur af udfordringer, man med garanti vil møde i sin karriere og bare starte på at bestige den.

Hvis jeg havde valgt den første mulighed, så valgte I rigtig, da jeg ikke landede pladsen hos jer sidst. Men det gjorde jeg ikke. Sådan er jeg sgu ikke.

Jeg fik et job på TV2 Fyn, blev pressekoordinator på Odense Film Festival, opsøgte Politiken Podcast og lavede optagelser til dem fra Roskilde Festival, og jeg fyldte min fritid ud med radio. Det jeg selv producerede, flowradio og de podcast, jeg har hørt.

Det har et eller andet sted været let. Ikke fordi, jeg ikke har gjort en indsats, men fordi alt jeg har lavet, følte som en hobby. En hobby med et indbygget job i. Og som I nok har fået et billede af, så går jeg all-in på mine hobbyer. Om det er radio, fiskeri eller badminton.

I får altså en fighter med et bankende radiohjerter, men som ikke per automatik hopper, når der bliver sagt hop. Men som lige overvejer, om det ville være bedre og sjovere, hvis man først byggede et tårn og hoppede ned fra det i stedet. Jo vist, sommetider vil jeg slå mig. Så rejser jeg mig igen en smule klogere. Andre gange, så kan det give hoppet dét ekstra, der skal til for at tiden på Køge Bugt Motorvejen, på fiskeauktionen i Gilleje eller i lejligheden på Vesterbro står stille. Hvor der bliver tyset for, at man kan høre, hvad der kommer ud af radioen.

Ideer til historier

1813 er ikke kommet videre

Hvordan kan en akuttelefon være udsat for så massiv kritik, som 1813 har været, men stadig ikke være i nærheden af at være konkurrencedygtig med resten af landets akutlinjer?

Hvilke konsekvenser har det, at skulle vente i 45 minutter på at komme igennem? Er region hovedstaden mere syge end andre regioner? Går det udover landets andre regioner?

Ny musik er ikke gratis

I et af Danmarks epicentre for ny musik og nye musikere, som København er, så er der et grundlæggende problem i underbetaling af musikere. Hvis en musiker gerne vil hyres til et job, så er det til en hyre, som i mange tilfælde vil være under Dansk Musiker forbunds tariffer. Det er det billede, som jeg har fået fra mit netværk ude i miljøet.

Efter en uge, hvor vi har hyldet dansk musik, gad jeg godt få et virkeligt billede af, hvordan det er, at være ung dansk musik i København.

Mobilepay på pizza

Jeg har stadig ikke fundet svaret på pizza-mobilepay.

Jeg har ok kendskab til mobilepay, og især når det er et firma, som man betaler til. Når det er til et firma, så ser ens kvittering anderledes ud. Og jeg støder stadig på pizzeriaer, hvor det er en ganske normal kvittering, som var det en privat konto, man modtager, når man betaler.

Jeg gad stadig godt vide, om nogle pizzeriaer eller andre fastfoodsteder i København, bruger private mobilepaykonti for at slippe for at betale skat?